

Sygn. akt: I C 633/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Nidzicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Cygan
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Jastrzębowska

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2017 r. w Nidzicy

sprawy z powództwa E. (...)siedzibą w G.

przeciwko M. F.

o zapłatę

I. powództwo oddała.

II. zasądza od powoda E. (...)siedzibą w G. na rzecz pozwanej M. F. kwotę 947,00 zł (dziewięćset czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 900,00 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IC 633/17

UZASADNIENIE

Powód E. (...)w G. wniósł o zasądzenie od M. F. kwoty 1.813,85 zł z ustawowymi odsetkami szczegółowo określonymi w pozwie oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez pozwaną z (...) w W. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W dniu 1 czerwca 2012 r. doszło do cesji wierzytelności na rzecz powoda.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania.

Podniosła zarzut przedawnienia roszczenia, z uwagi na trzyletni termin dochodzenia należności. Wskazała, że po blisko dziesięciu latach nie jest w stanie przedstawić dokumentów potwierdzających wpłatę należnego zadłużenia.

Sąd ustalił co następuje:

Pozwana i (...). w W. zawarli umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w dniu 1 sierpnia 2009 r. na czas określony 24 miesięcy.

/ dowód k.8/

Dnia 7 stycznia 2010 r. (...) w W. wystawił notę obciążeniową z terminem płatności 21 stycznia 2010 r. na kwotę 948,11 zł. Z tytułu rozwiązania umowy przed terminem.

/ dowód k.13/

Dnia 1 czerwca 2012 r. powód zawarł z (...) w W. umowę sprzedaży wierzytelności. Lista wierzytelności miała być objęta załącznikiem nr 1 do Umowy, oraz w formie elektronicznej (§ 2 ust 1 umowy).

/ dowód k.31-34/

Dnia 27 czerwca 2012 r. wystawiono adresowane do pozwanej zawiadomienie o przelewie.

/ dowód k.9/.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Wedle regulacji z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W wyniku przelewu przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2001r., I Skn 379/00, LEX nr 52661/.

Jednakże, jak zauważył Sąd Najwyższy /wyrok z dnia 12 lipca 2006r. w sprawie V CSK 187/06 (M.Prawn. 2006/16/849/ warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. A zatem niezbędnym warunkiem jest wskazanie przez stronę powodową, że przysługuje jej wierzytelność dochodzona pozwem, a zarazem – legitymacja czynna w niniejszym postępowaniu.

Podkreślić należy, iż badanie legitymacji procesowej stron procesu, która stanowi przesłankę materialnoprawną jest obowiązkiem Sądu, który do kwestii tej odnosi się przed merytoryczną oceną sprawy. Istnienie legitymacji procesowej bada zatem z urzędu Sąd orzekając do co istoty sprawy.

Zgodnie z treścią art. 6 kkc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W szczególności przywołany wyżej przepis uzasadnia twierdzenie, że ciężar udowodnienia istotnego faktu w niniejszej sprawie, a to istnienia wierzytelności, którą powód miał nabyć, spoczywał na stronie, która z faktu tego wywodziła skutki prawne.

W ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie powód nie udowodnił swej legitymacji jak i istnienia wierzytelności, która miałaby przysługiwać poprzednikowi prawnemu wobec pozwanej. Strona powodowa swoje roszczenie opierała o fakt nabycia na podstawie przelewu wierzytelności, mającej przysługiwać względem pozwanej cedentowi.

Powód przedłożył jedynie umowę cesji. Z jej postanowień nie wynika by nabył wierzytelność objętą pozwem. Brak jakichkolwiek danych pozwalających na ustalenie, że zbywca posiadał w dniu przelewu wymagalną wobec pozwanej wierzytelność, a dalej że wierzytelność ta została zbyta na rzecz powoda. Umowa stanowi w § 2 o załączniku wymieniającym wierzytelność podlegające nabyciu. Jednakże powód dowodu takiego nie zaoferował. Sąd nie miał przy tym podstaw do czynienia ustaleń w tym zakresie z urzędu, zwłaszcza, że przed terminem rozprawy pełnomocnik powoda był wzywany do złożenia ostatecznych wniosków dowodowych i twierdzeń pod rygorem pominięcia.

Dowodem na istnienie wierzytelności objętej cesją nie może być zawiadomienie pierwotnego wierzyciela o cesji wierzytelności datowanego na 27 czerwca 2012 r. i obejmującego specyfikacją zadłużenia pozwanej. Wyraźnego podkreślenia wymaga okoliczność, iż zawiadomienie o cesji wierzytelności nie stanowi dowodu na istnienie

wierzytelności cesją objętych i w tym zakresie to na powodzie, który wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne, spoczywa ciężar dowodu istnienia wierzytelności (art. 6 kc oraz art. 232 §1 kpc). Nadto brak dowodu, iż powyższe wezwanie zostało pozwanej skutecznie doręczone. Zawiadomienie dłużnika o przelewie wierzytelności, choćby nawet doręczone dłużnikowi nie stanowi dowodu na istnienie wierzytelności, ale wskazuje na fakt sporządzenia takowego pisma i złożenia w nim określonego oświadczenia przez osobę je podpisującą.

Poza powyższym powołać należy art. 118 kc, zgodnie z którym jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

Treścią umowy 1 sierpnia 2008r. łączącej (...)z siedzibą w W. a pozwaną było świadczenie na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych. Zawarta przez strony umowa była więc umową o świadczenie usług, co przesądza o tym, że roszczenie to podlega przedawnieniu z upływem terminów wskazanych w art. 118 kc tj. ze względu na to, że roszczenie to związane jest z prowadzeniem działalności gospodarczej, termin przedawnienia jest trzyletni i zgodnie z art. 120 § 1 kc bieg tego przedawnienia rozpoczął się z dniem, w którym roszczenie stało się wymagalne.

Wymagalność roszczenia wiąże się z terminem wykonania zobowiązania, a zgodnie z art. 455 kc jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z własności zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania świadczenia. Należności dochodzone w niniejszej sprawie wynikać mogłyby jedynie ostatecznie z wystawionej noty obciążeniowej, która notabene jest na niemal dwukrotnie niższą kwotę niż kwota dochodzona pozwem. Dopiero po upływie wyznaczonego tam terminu mógłby zacząć biec okres przedawnienia. Nawet przyjmując, że początek tego terminu miał miejsce w dniu wystawienia zawiadomienia o cesji, to wskazać należy, że od 2012 r. trzyletni termin przedawnienia upłynął.

Sąd podkreśla, że rozważania dotyczące przedawnienia mają charakter drugorzędny bowiem kluczowe dla sprawy jest nieudowodnienie, że powód nabył w drodze cesji wierzytelność wynikającą z umowy z dnia 1 sierpnia 2008 r. wobec pozwanej.

Mając to wszystko na uwadze Sąd oddalił powództwo.

O kosztach orzekł w myśl art. 98 § 1 kpc wyrażającego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, w związku z Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2012 r. - § 2 ust 3 . Na koszty te złożyły się koszty zastępstwa procesowego 900 zł oraz opłata od pełnomocnictwa 17 zł. Sąd omyłkowo zasądził 30 zł więcej, co zostało dostrzeżone po odczytaniu wyroku, niemniej jednak zmiana z urzędu w tym zakresie nie jest możliwa.